En uppkomling

BERÄTTELSE FRÅN KUSTLANDET
AV GUSTAF JANSON

(Forts. fr. föreg. nr.)

"Välkomna!" stammade predikanten, som ansåg sig böra säga något.

"Nä' säjer han så? Tack då!" — Hennes svar kom kort och tvärhugget som ett piskrapp och utan att vidare bevärdiga Mörk med sin uppmärksamhet gick hon förbi honom, hållande jättens ena hand i sin.

Mörk stödde sig mot en av de stolpar, som uppburo taket över förstugubron. Han upptog deras överlägsenhet som en svidande förolämpning och kände vreden stiga sig åt huvudet. Så snart det var sagt, hade han insett, vilket ohjälpligt fel, som begåtts, då han själv en gäst i detta hus, önskat släktingarna välkomna. De hade fått sina misstankar bekräftade, nu stodo han och de oåterkalleligen som fiender mitt emot varandra. Och någon möjlighet till ett närmande fanns ej, det såg han på deras avvisande miner. För övrigt, ville han väl bliva deras vän? — Nej ladrig, aldrig i evighet! Han visste, varför de infunnit sig i sällskap bägge två; det var för att beröva honom hans lycka, hans framtid.

Det försiggick en stor förvandling där ute på förstugubron. Den skygge, tafatte kolportören, som dag efter dag jämkat med sitt samvete och tvingat sig själv fram, blev oväntat en helt annan människa. Han knöt händerna kallt och beslutsamt. De där två, som nyss med föraktfullt fnysningar gått förbi honom, de ansågo sig tillhöra de utvalda, som ägde något och voro något. De ville hava strid, nåväl, han visste ej vad fruktan var, han tog upp den kastade handsken.

Mörk blev med ens lugn, torkade bort ett par svettdroppar, vilka den inre kampen pressat fram på hans bultande tinningar, och väntade med korslagda armar. Hans beslut att kliva uppåt, vore det än på tusentals andras bekostnad, var länge sedan fattat, nu blev det fastare än någonsin, inga blödsinta samvetsbetänkligheter skulle mer avhålla honom därifrån.

Anna måste bliva hans, ty hon var ett livsvillkor för hans tillvaro. Hur hon blivit det, förstod han ej, han blev till och med förundrad över sitt mod att uttala det. Men det var så, han kände det.

"Gott!" tänkte han och strök sig över pannan — "ensamt den vissheten är ej värd så litet".

Den medfödda girigheten, som han så flitigt bemödade sig att döda och även lyckats förkväva — till en tid — stack åter upp huvudet frisk och livskraftig. Mask mottog honom med öppna armar, den bundsförvanten var ej att förakta, ty nu behövde han vänner, som eggade och drevo på. Anna och Storgården, se där de tvenne, för vilka han ville våga en dust. Tiden var inne för Johannes Mörk att stiga på förstugubron, medan Oskar fem steg ifrån honom framförde sitt frieri, gvor han att lyckas eller gå under.

Men plötsligt kröp han ihop rädd och tvekande. Var det möjligt att vinna seger över dessa hårda sinnen? Han kände deras sega ihärdighet, deras oböjliga envishet.

Mörk skrattade kallt och hårt. Fanns det då ingen, som ville hjälpa honom? Kvidande av smärta sjönk han ned på en bänk. Han tyckte sig skåda, hur allt dunstade bort, gled ifrån honom, försvann och han stod ensam — ensam som förut.

Länge varade hans nedslagenhet icke. Mörk var själv en av dessa, som han ämnade bekämpa. Han ägde samma natur som de, samma seghet och... och.... Han rodnade och blickade mot höjden, där molnen delat sig och visade en strimma av det djupblå himlavalvet, där uppe i det oändliga hade han en mäktig bundsförvant. Herren och han stodo på samma sida mot de syndiga och obotfärdiga människorna, de skulle segra till slut, han visste det.

Mörk log brett, nästan ömkande åt sin svaghet och åt dem därinne, som vågade mäta sig med honom. Kallblodigt som om det varit den naturligaste sak i världen, att han skulle göra det, lutade han sig framåt och lyssnade; det kunde ju aldrig skada att höra, vad de sade. Tyvärr urskilde han ingenting, blott ett entonigt innehållslöst surr nådde hans öron. Karl Lundberg talade lugnt och sävligt utan ovilja eller häftighet. Han tycktes försvara sig mot en framkastad beskyllning och slutligen halvt godmodigt, halvt tvunget därtill göra ett medgivande. Sedan föll Oskars stämma in, stark och bullrande. Jätten föreföll nöjd, skrattande trohjärtat, slog näven i bordet och slamrade med ett glas, värden bjöd väl på körsbärsvin. Och därpå förenade sig allas röster i en vänskaplig kör, som endast andades frid och försoning.

Mörk ertappade sig själv med att hålla örat tätt intill nyckelhålet. Då han efter en stund kommit till fullt medvetande om det dåliga i sitt handlingssätt, reste han sig genast och gick med långa, brådskande steg därifrån, utan att väja för vägens smutspölar. Han var både glad och nedslagen. Glad över att äntligen hava vunnit klarhet med sig själv, försagd över endräkten i Karl Lundbergs sal. Han gick raskt ned mot byn, upptagen av en enda tanke: att så fort som möjligt störta sina fiender. Med Johansson ämnade han göra början, den där brutala storskrävlaren skulle kvåsas; efter honom kom turen till de andra.

Hela dagen tillbrakte Mörk med att skriva brev. Förbundets styrelse fick två veckor för tidigt mottaga hans månadsredogörelse, men så bad predikanten också om pengar i och för bildandet av ett nytt, kristligt handelsaktiebolag med minst sex procents utdelning. Tvärsäkert nedskrev han dessa sex procent utan att veta, hur de skulle förtjänas in men det var nog inte värt att bedja förbundet om pengar, såvida han ej utlovade en vacker avance, det visste han på förhand.

Vid skymningens inbrott lät han madam Olsson köpa alla frimärken, som funnos i handelsboden, han ville ej neka sig nöjet att imponera litet på den tjocka Johansson.

Följande morgon befann han sig tidigare än vanligt på väg till Storgården. Maria mottog honom med oväntad hjärtlighet. Hon tycktes vara angelägen att utplåna den misstämning, som gårdagens lilla uppträde möjligen lämnat kvar i predikantens sinne, och kom emot honom leende och ödmjuk.

Mörk blev förvånad över denna tvära omkastning och betraktade henne forskande, men då hon fortfor att fjäska för honom och inställsamt fällde några skämtsamma anmärkningar, kände han sig åter lugn och trygg.

"Hur mår den sjuke?" frågade han för att slippa hennes efterhängsenhet, vilken föreföll honom lika motbjudande som hennes oresonliga vrede.

"Jo tack, riktigt bra! Han blev så glad i går å de' har kryat upp honom."

"Blev han glad? — Jaså."

"Jaa då." — Marias blick blev lurande och borrade sig sökande fast vid hans ögon, då hon med tillgjord bekymmerslöshet fortsatte. "Oskar, kusin vår i Nedergården, va' här me' moster, som I väl vet. Han å Anna ska' gifta sej på nyåret."

Mörk vacklade och måste stödja sig mot väggen för att ej falla. Hans ansletsdrag förvredos och händerna famlade efter någonting att hålla sig fast vid.

"A' I sjuk, Mörk?" skrek Maria ängsligt och grep stadigt kring hans ena arm.

"Åh nej, åh nej", stammade han knappt hörbart — men.... men.... hör ni Maria, ni har alltid varit god mot mig.... varit en trogen syster i Kristo, menar jag — hjälp mig — råd mig — jag — jag står ensam — alldeles ensam — de hata å förfölja mig — de strida mot sin Gud — säg Maria, ni hjälper mig — inte sant?"

Hon förstod ej denna oerhörda smärta och ett spotskt leende drog över hennes ansikte men en inre röst sade, att hon var skulden därtill, hennes medlidande väcktes, och deltagande tryckte hon hans slappt nedhängande händer. Hennes kvinnliga natur gjorde henne vek och som om han varit ett litet gråtande barn, strök hon smeksamt hans svettiga kinder och sade jollrande:

"Visst vill ja' hjälpa er, Mörk lille."

"Tack!" Hennes vänlighet gjorde honom gott. Han skakade svagheten ifrån sig, blev åter Johannes Mörk och sade med tilltvingat lugn. "Nu ska' jag först tala med Karl Lundberg om en sak; vill ni sedan vänta mig på er kammare, dyra syster, så får jag säga er några ord."

Maria nickade rodnande, och Mörk, nästan rörd över hennes hjärtliga deltagande, tryckte hårt hennes bägge händer, innan han gick in i salen. Han var ännu blek efter den utstådna sinnesrörelsen, men hans kraft var obruten. Han ville strida och kämpa, spänna senorna till det yttersta och först när allt var förbi, giva efter.... men ännu var det långt dit, Anna skulle ej gifta sig förrän på nyåret.

Den sjuke hälsade honom glatt från sin länstol, då dörren öppnades, men Mörk såg det ej, han stirrade överraskad förbi honom bort till salens bakgrund, där en dörr hastigt stängts, just då han trädde in. En aning sade Mörk, att det varit Anna, som lämnat rummet, och han fann det underligt, att hon så brådskande sprang ut; var hon måhända rädd för honom?

"Guds frid, dyre broder!" hälsade han emellertid och satte sig bredvid Karl Lundberg.

Den sjuke nickade. Han kände sig säker i Mörks närhet och bad predikanten läsa en bön. Ehuru han varit betydligt bättre de sista dagarna, skadade det nog icke att hålla döden på avstånd genom Guds ord och handpåläggning.

Mörk villfor genast hans begäran, men långt ifrån med den hänförelse, varvid Karl Lundberg blivit van. Tacksam riktade dock sjuklingen sina ögon uppåt, som hade han med blicken sökt alla goda gåvors givare, och sedan Mörk slutat, bad han tyst ett fader vår.

När han för andra gången började om sin bön, kunde Mörk ej avhålla sig från att göra en otalig åtbörd. Karl Lundberg hoppade till i stolen, avbröt sin bön och yttrade med en skymt av sitt gamla knipsluga leende:

"I har någonting på hjärtat, ser ja'."

"Ja", medgav predikanten öppet och sökte efter ord för att på ett passande sätt inleda sin ömtåliga begäran om pengar. Lyckligtvis slapp han söka allt för länge, den sjuke kom frivilligt till hans hjälp, och så snart han väl börjat, halkade de rätta uttrycken av sig själva över hans läppar. I svarta färger skildrade Mörk otron och hårdheten hos traktens befolkning. Sedan lät han genom en skicklig vändning Karl Lundberg förstå, att den, som i aldrig så ringa mån lade hinder i vägen därför, skulle bliva delaktig av himmelens nåd, och utpekade slutligen Johansson som de motspänstigas huvudman. Så länge alla voro nödsakade att göra sina uppköp i handelsboden, torde omvändelseverket ej skrida framåt, men sluppe de göra det, då.... då....

Mörk stannade och såg spörjande på den sjuke, som blivit mycket fundersam.

"Jaså, I menar, att man borde sätta upp en ny bod", sade Karl Lundberg lugnt.

"Just så jo", inföll Mörk ivrigt.

"Inte kan två bodar bära sej här i byn".

"Nej, men hur många tror du, dyre broder, komma att köpa hos Johansson, ifall här blir en ny affär? Hans bod ä' för rexten gammal å skröplig å.... å.... ni förstår mej nog, Karl Lundberg."

"Johansson ä' förmögen, honom äter ingen ut."

"Kan så vara", svarade Mörk mulet, "men ingen går heller till honom för att köpa något, för det ska' jag bli man."

"Nå de' va' en ann' sak. Hur mycke' pengar vill I, att ja' ska' låna er, Mörk?"

Den tillfrågade hoppade högt på stolen, då Karl Lundberg så direkt berörde saken, men han blev också glad över, att det svåraste redan var sagt och återtog.

"En tusen kronor behövs nog. Ni tycker väl inte, att det ä' för mycket?"

"Tusen riksdaler". Karl Lundberg hostade en stund och spottade föraktligt. "Me' di pengarna kommer I inte ur fläcken, Mörk. Under två tusen ä' de' inte lönt te' tänka på saken."

Mörk bleknade märkbart. 'Två tusen kronor, så mycket vågade han icke ens begära av den rike Lundberg.

Sjuklingen smålog ironiskt åt hans synbara förlägenhet, men lade slutligen sin utmärglade hand på hans arm, sägande.

"Ja' ska' ge' er di där pengarna."

"Vill ni det, broder?" flämtade Mörk nästan andlöst.

"Ja ja", nickade Karl Lundberg flera gånger å rad, "men då ska' I också läsa över mej."

Mörk hade sprungit upp och lutade sig fram mot honom. Ett par sekunder sågo deras ögon in i varandra, tills Karl Lundberg hastigt slog ned sina. Ett triumferande uttryck lyste i predikantens blickar, han hade genomskådat den andre och funnit bevekelsegrunden till hans oväntade frikostighet. Karl Lundberg var rädd för döden, som långsamt men säkert närmade sig hans länstol, och ville köpa sig en vrå i himmelen. Mer än en gång hade Mörk läst samma fruktan i halvskumma ögon, han visste, hur fega människorna blevo, då de trodde sig höra skramlet av benrangelsmannens knotor, han kände sig stark, han höll den andre i sin hand och ämnade ej släppa honom.

Sedan han läst några böner över den sjuke, tog Mörk avsked och gick ut; ännu återstod mycket att göra. Det surrade i hans hjärna, som om en bisvärm sluppit lös där inne, tankarna tumlade oformliga och bisarra om varandra, tills de koncentrerade sig kring en enda punkt: pengarna, som han fått lov att hämta i slutet av veckan. Vilken härlig sak detta att vara rik! Mörk berusade sig av denna tanke. För honom som aldrig sett en så stor summa som två tusen kronor, blev vissheten om att efter några få dagar disponera däröver något häpnadsväckande. Han skrattade och gnuggade händerna, tog några putslustiga polkasteg på förstugubron, men så slog det honom, att han måste använda dem till ett visst ändamål. De voro således ej hans egendom. Lika gott, det var dock en härlig sak att hava dem.

Till vänster om förstugan låg flickornas rum. Med en viss tvekan grep Mörk om låsvredet för att söka upp Maria och taga henne till sin förtrogna. Han försökte fundera ut, vad han borde säga, men innan han hunnit det, gick dörren upp och han stod i den lilla, hemtrevliga kammaren.

Vid fönstret satt Anna, Maria syntes däremot ej till. Mörk märkte, hur den unga flickan rodnade vid hans inträde, och med ett tafatt men belåtet leende räckte han henne handen till hälsning. Ifall någon lovat honom ytterligare två tusen kronor, skulle han ej förmått yttra ett ord, men han njöt obeskrivligt av att hålla Annas mjuka hand i sin. Mörk hade visserligen en oklar förnimmelse av, att hans tystnad var enfaldig och hans sätt att trycka hennes hand ej passande, men han släppte den likväl icke.

I denna ställning överraskade Maria dem. Även hon rodnade och slungade en gnistrande blick på systern, som häftigt slet sig lös från Mörk och sprang ut.

Predikanten hostade förläget, strök sitt skägg och mumlade ett par ohörbara ord till förklaring, men den rodnad, han kände bränna sitt ansikte, gjorde honom ännu mera brydd.

"Nå, va' va' de' I ville mej?" bröt Maria den pinsamma tystnaden.

"Dyra syster", Mörk hostade fortfarande, "dyra.... dy.... varför ser ni så där på mej?"

Maria skrattade gällt och frågade häftigt:

"Håller I icke en gång att se på?"

"Visserligen, visserligen", svarade han undfallande, "men.... men...."

"Va' talade I me' far om?"

"Blott om en penningfråga, vi...."

"Ingenting annat?"

"Neej."

Marias min bliv lika misstänksam som förut.

"Sitt ned!" yttrade hon kort och tillade litet vänligare. "Eftersom I kommit hit, ska' I väl inte stå, vet ja'."

Mörk lydde, kuvad av det befallande i hennes röst.

"Nå, va' va' de' I ville?" återtog hon för andra gången med något blidare tonfall.

"Jo, ser ni, dyra syster...." Han skruvade av och an på stolen. "Jo, ser ni, jag.... både ni och jag vet vad bibeln säger...."

"Den säger mycke' den", avbröt hon otåligt. "Bibeln ä' en stor bok."

"Ja, ja visst, men nu syftar jag närmast på mannens förhållande till kvinnan i församlingen. Det står skrivet, att mannen ej bör vara allena, det vet ni ju, dyra syster?"

"Jaa." Maria drog sin stol närmare hans.

Mörk kände hennes andedräkt på sin kind, men han visade ej sin vanliga skygghet för fruntimmer, utan satt orörlig kvar på sin plats.

"Joo..., joo..., kanhända ni vill hjälpa mig, syster, ty ensam förmår jag ingenting."

"Hjälpa er", mumlade Maria innerligt, "de' vill ja' gärna göra."

Mörk blev riktigt hjärteglad över förändringen i hennes sätt. Hans kinder fingo en högre färg och förtroligt, som om han talat med en kamrat, lade han sin vänstra hand på hennes axel. Han märkte hur hon darrade, men han reflekterade ej över orsaken därtill, utan fortsatte.

"Ni har nog.... nog sett...."

"Va' då?" frågade Maria, när han ånyo stannade.

"Hm, joo.... hm...."

Maria trodde sig veta, vad han ämnade säga, och lutade sig mot hans axel.

"Har I ej talat me' far än?" frågade hon inställsamt för att hjälpa honom.

"Inte ännu, jag.... jag ville först tala med någon annan därom." Han kände hennes böljande barm pressas mot sin vänstra arm, men för att ej störa henne, satt han stilla, ehuru han erfor sämma kväljande obehag som vanligt i närheten av en kvinna. Han visste, att många frestelser lura på rättfärdiga och orättfärdiga, och denna var en av de svåraste, han genomgått, ty hans blod var lika hett som varje annans. Han makade sig litet undan, men hon gav ej akt därpå, utan fattade hans hand och sade varmt.

(Forts.)

Har ni försökt "SILKSTONE"
Den vackra väggfärgen.
"DEN KAN VASKAS"

Flera Stenografer och Bokhållare önskas.
Det är betydlig brist på kompetent kontorsfolk i Winnipeg på grund af att så många kontorsmän tagit värfning.
THE SUCCESS BUSINESS COLLEGE
Graduenter äga företräde. SUCCESS är det största — starkaste — mest pålitliga. Det tränar flera studenter än alla konkurrenter tillsammans —har tio afdelningsskolor — enrollerar mer än 5,000 studenter om året. Har artiga, kompetenta, skickliga lärare. Enrollera när som helst. Efterskrif upplysningar.
THE SUCCESS BUSINESS COLLEGE LTD.
COR. PORTAGE & EDMONTON
WINNIPEG, MAN.

A. S. BARDAL
BEGRAFNINGSBYRÅ.
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.
HYRESKVERK.
Första klassens droskor.
Kontorstelefon: Garry 300 och 375.
Bostadstelefon: Garry 2151.
BARDAL BLOCK,
843 Sherbrooke Str., Winnipeg.

KRÄFTA
och tumorer framgångsfullt behandlade (borttagna) utan knif eller smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller efterskrif fri sanatoriebok.
DR. WILLIAMS SANATORIUM,
3023 University ave.,
Minneapolis, Minn.

MILLIONS DIE
Every year from Consumption, Millions could have been saved if only common sense prevention had been used in the first stage. If YOU ARE a Sufferer from Asthma, Bronchitis, Catarrh, Pleurisy, Weak Lungs, Cough and Colds—all Diseases leading up to Consumption—Tuberculosis, YOU ARE interested in Dr. Strandgard's T. B. Medicine. Write for Testimonials and Booklet.
DR. STRANDGARD'S MEDICINE CO.,
263-265 Yonge Street, Toronto.

Rheumatism.
En Hemkur, given av en som haft den.
På våren 1893 fick jag ett anfall av Muskel och Inflammatorisk Reumatism. Jag led, såsom blott kan erfaras, för över tre år. Jag försökte det ena botemedlet efter det andra, doktor efter doktor, men med blott tillfällig lindring. Slutligen fann jag ett medel som botade mig fullständigt, utan återfall. Jag har gett det åt andra, som t. o. m. legat till sängs i reumatism, och det har åstadkommit bot i varje fall.
Jag vill att en var som lider av reumatisk värk skall försöka detta. Sänd ej pängar, blott namn och adress, och jag sänder fritt prov. Då ni funnit det vara det länge efterlängtade botemedlet, kan ni sända en dollar, d. v. s. om ni är alldeles belåten. Är icke det resonligt? Dröj icke. Skriv idag!
Mark H. Jackson,
No. 503D, Gurney Bldg.
Syracuse, N. Y.
Mr. Jackson är ansvarig. Ovanstående uppgift sann. — Pub.

Fyra sjukdomar
som förbittra livet för män:
Åderbråck, Blodförgiftning, Nervsvaghet, Urinåkommor.
Ingen Ryggvärk, ingen Nervositet, inget Njurlidande, ingen Dåsighet, men livlig, energisk, kraftig och säker på sin sak, är varje ung, gammal eller medelålders mans önskan.
Ett Enastående Tillfälle för Män
Denna institution, etablerad av Dr. H. Nelson, har för 32 år oavbrutet gjort SJUKDOMAR HOS MÄN till en specialitet, och vi äro övertygade om att vi äro mera kompetenta att behandla och bota dessa sjukdomar än någon annan läkare eller specialist i Minnesota. Den enastående framgång vi haft under vår mångåriga praktik bevisar att vi ge den behandling som patientens tillstånd kräver.
OBSERVERA! Vi inbjuda er att besöka oss för fri rådfrågning, om ni lider av någon av dessa sjukdomar. Vår examinerande läkare skall med nöje förklara er sjukdom och undersöka er grundligt. Hans utlåtande om edert fall kostar ingenting, om ni tager behandling eller ej. Han talar om för er precis vad som fattas, vad som kan göras och vad behandlingen kommer att kosta er.
Vi åtaga oss inga fall för behandling genom korrespondens, men skola med nöje besvara förfrågningar per post.
DOKTOR NELSON CO.
SPECIALISTER FÖR MÄN ENDAST.
47—49 WASHINGTON AVE. SO.,
MINNEAPOLIS, MINN.
Kontorstimmar: 9—12, 1:30—5, 6—8; Söndagar, 9—12.

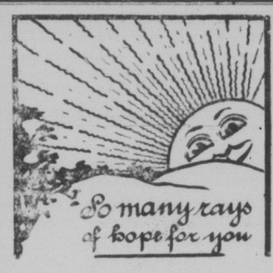

Miljoner människor dö årligen i lungsot. Miljoner kunde ha räddats om de endast använt sunt förnuft i början. Astma, bronchitis, pleurisy, lunginflamation, svaga lungor, katarr, hosta, förkylning och sjukdomar i andningsorganen — alla leda de till lungsot — tuberkulos. Dr. Strandgards T. B. medicin är den mest framgångsfulla behandlingen för dessa sjukdomar. Tilldelad guldmedalj för mediciner vid tre internationella utställningar — London 1910, Paris 1911, Brüssel 1909 och i Rotterdam 1909. Efterskriv broschyr. Till korrespondens inbjudes.
DR. STRANDGARD'S MEDICINE CO.,
263—265 Yonge St., Toronto.

Alberta Provincial Schools of AGRICULTURE
I
Claresholm, Olds och Vermilion
Fullständig kurs i
LANTBRUK och HUSHÅLLSLÄRA.
(Alldeles fri undervisning).
TERMINEN 1917—18 BÖRJAR DEN 30de OKTOBER, 1917.
För närmare upplysningar tillskriv rektorn för er närmaste lantbruksskola.

Dr. Philip A. Eckman
Skandinavisk Tandläkare
Tändernas vård
får icke försummas, om ni önskar behålla eder goda hälsa. Det har bevisats att alla svåra sjukdomar komma af dåliga eller försummade tänder. — Jag står med nöje till eder tjänst och vill gifva eder alla råd jag kan och vill undersöka edra tänder gratis.
TÄNDER UTDRAGAS SMÄRTFRITT.
ALLT ARBETE GARANTERAS.
Dr. PHILIP A. ECKMAN
Manitoba Hall Block,
293 Portage Ave., Winnipeg, Man.

Inga plågor på tandläkarkontore
Den gamla fruktan för tandläkarstolen tillhör nu det förflutna. Jag kan nu utföra hvilken tandläkaroperation som hälst så godt som utan smärta genom nya metoder och maskiner, jag erhållit på mitt kontor.
Dr. Cecil C. Jeffrey
Tandläkare
Undersökning och beräkningar gratis.
ALLT ARBETE GARANTERAS. PRISEN ÄRO MODERATA.
Telefonera Garry 3030 för upplysningar eller möte.
HÖRNET LOGAN OCH MAIN INGÅNG FRÅN LOGAN AVE.
Jag talar med eder på edert eget språk.

Automobil- och ångmaskinägare
Vill ni spara 15 till 25 proc. av den Gasolin eller Fotogen ni nu använder? Om så är, bör ni köpa en Crouch Vaporizer.
Användbar å alla slags Gasolin- eller Fotogen-maskiner och Autos.
Har provats i åkern och vid andra arbeten och inbesparar en del maskinägare $2.00 om dagen i bränslekostnad. Vi försälja även en "kerosene attachment" genom hvilken ni kan få er gasolinmaskin att bränna fotogen och arbeta lika bra som den nu gör med gasolja och till halva kostnaden.
PRIS PÅ VAPORIZERS:— $15.00 på tractors och "portables" över 15 hkr.; under 15 hkr. $8.50; Automobiler $5.00.
SÄND IN ORDER IDAG ELLER SKRIV ANG. DETALJER TILL
The Saskatchewan Distributing Co.
Agenter önskas över hela Manitoba, Saskatchewan och Alberta.
1809 Cornwall Street DEPT. L. REGINA, SASK.

Söt och Sur GRÄDDE ÖNSKAS
VÅRA PRISER ABSOLUT DE HÖGSTA
KANNOR FURNERAS TILL INKÖPSPRIS.
Eftersänd frakteedlar o. upplysningar.
Dominion Creamery Co.
ASHERN, MAN., & BRANDON, MAN.

Rustads flyttbara Spannmålselevator.
Denna maskin skall bespara eder från $20 till $30 varje dag under trösken.
Om detta betyder något för eder, skaffa en av dessa flyttbara elevatorer. De spara i medeltal tre män och två par hästar. Räkna ut besparingen själv. För lastning vid spåret finnes ingen lika god. Kan lasta säd, där ingen annan kan lasta. Levererar spannmål i bingar, som man ej kan fylla på annat sätt. Kan justeras för att leverera säd eller foder till stalloft.
SPECIELLA DRAG. Det är den enda maskinen med matarregulator i hoppern, kontrollerad medels en hävstång. Det är den enda maskinen med en swivel hopper.
SWIVEL HOPPERN har en större kapacitet än någon annan och gör det möjligt att operera den där ingen annan elevator kan användas.
Rustads flyttbara Swivel Hopper Elevator
tillverkas och garanteras av folk, som bor i västra Canada. Extra saker på lager i alla större distribueringscentra. Kapacitet 15 till 20 bushels per minut med 2½ h.k. motor.
HENRY RUSTAD,
277 HUNTLEIGH ST., WINNIPEG, MAN.

Värdefull Svensk Bok FRITT!
Hvarje man borde sända efter ett exemplar af den intressanta och lärorika Svenska Rådgifvaren
"Goda Råd"
Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Doktor Leigh skrifvit speciellt för svenskar i Amerika, lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omnämner alla för mannen säregna sjukdomar, deras följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar äfven om Lifvets Hemligheter och borde läsas af hvarje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i era unga år, eller systemet blifvit försvagadt genom utsvävningar i senare år, bör ni skrifva efter boken. Ni kan blifva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. Boken sändes alldeles gratis och portofritt i försegladt omslag till alla, som insända namn och adress till
Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.